

# Patrik Hábl: Když tu byl rybník, proč by tu nemohl být vodopád?

29.09.2020

**Panelový dům na rohu Kubelíkovy a Táboritské zdobí nově čtyřicetimetrový Vodopád. V rámci letošního ročníku festivalu Landscape ho vytvořil malíř Patrik Hábl.**



## **Jak se stal vaším plátnem panelový dům nad Bezovkou?**

Radnice Prahy 3 mi nabídla dům z 80. let. Plocha byla obrovská, takže jsem zvažoval, zda to zvládnu. Zábor ulice jsem měl totiž povolený na jediný den.

## **Den D jste tedy musel pečlivě naplánovat.**

Studoval jsem všechny možné předpovědi i radary a nakonec jsme s organizátory festivalu vybrali jednu červencovou sobotu. Jenže dopoledne přšelo, tak jsem ještě pro jistotu volal pražským sestrám benediktinkám, pro které jsem v minulosti připravoval velkou instalaci, zda by počasí nějak nezařídily. Ty mi slíbily, že se pokusí. (smích)

## **Jak dlouho Vodopád vznikal?**

S přípravami jsem začal v pět ráno, na plošině jsem pracoval 16 hodin a nezastavil se. Malba zabírá 350 metrů čtverečních.

## **Co bylo hlavní inspirací?**

Inspirovala mě historie Žižkova. Nedalekým Olšanským náměstím protékal v minulosti potok. Pátral jsem v dobových fotkách a zjistil, že ještě v 50. letech se na místě dnešního hotelu Olšanka bruslilo. Tehdy se zrodil nápad, že když tu byl rybník, proč by tu nemohl být vodopád.

## **Proč je malba černobílá?**

Maloval jsem na dům z 80. let, postavený během žižkovské asanace, kdy se bouralo staré a stavělo nové.

To byla doba, kdy byl Žižkov takový šedý, a já se rozhodl vytvořit Vodopád stejně. Malba na sebe nemá strhnout pozornost, ale spíš splynout, což by nějaká křiklavá barevná „dekoračka“ asi nedokázala.

**Pocházíte ze Zlína, v Praze ale bydlíte už třicet let. Máte rád Žižkov?**

Bydlím na okraji Prahy, kde je klid. Žižkov naopak vnímám jako takový hrnec, „papiňák“, kde se vše vaří: bohatí, chudí, všichni dohromady.

**Vystavoval jste ve Francii, Itálii nebo Japonsku, vaše dílo dražila prestižní aukční síň Sotheby's. Je velký je to úspěch pro českého malíře?**

Povedená dražba ve světové aukční síni je pro mne jako z říše snů. Když mé dílo zařadili do Sotheby's poprvé, byla to pocta, přede mnou se tam objevilo asi pět umělců z Česka. Jenže pak mě zařadili ještě do dalších dražeb do vyšší, mezinárodní kategorie, a tam jsem se dostal coby první Čech.

*Text: Josef H. Mysliveček*